

tagne Gange i denne Samling har udtalt, at han ansaa det for en Selvfølge, at det, efterhaanden som Forholdene fæstnede sig, efterhaanden som man kom ind paa en bestemt Praksis, ogsaa vilde være uskæmmet at faa denne Praksis grundlovsfæstnet og omgive den med stærkere Garantier end dem, der ere trufne ved Forliget i April Maaned. Jeg tror ganske vist, at dette er en vis Udtalelse af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, og en Udtalelse, som jeg haaber, at de af os, som vende tilbage til denne Sal efter Slaget i April Maaned, vilde faa Lejlighed til at minde det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds om. Jeg haaber, at de flittig vilde minde derom, jeg haaber, at de vilde minde det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds derom med en Midtærhed, som denne Sag virkelig fortjener. Men jeg har den Opfattelse, at vi ikke bør gaa til en Forandring af Grundlovens § 32 uden samtidig dermed at tage hele Spørgsmaalet om vort Forhold til det andet Ting op. Jeg nævnte ved denne Sags 1ste Behandling, at da vilde selvfølgelig Spørgsmaalet om en Fællessammenstemning til Løsning af Uenighedspunkterne komme frem. Jeg vilde nødig have, at denne Udtalelse skulde opfattes som en Tilkendegivelse af, at jeg skulde være en Tilhænger af en saadan Fællessammenstemning; jeg har nemlig hørt, at min Udtalelse fra flere Sider er bleven opfattet paa denne Maade, men jeg ønsker ikke, at den skal opfattes paa denne Maade. Hvad jeg udtalte den Gang, og hvad jeg endnu mener, er, at, kommer man ind paa et saadant Døgn af de to Tings Stilling til hinanden, vil man jo ikke undgaa, at ogsaa denne Løsning kommer frem, baade til Debat og muligvis ogsaa som noget af det, man søger at føre ud i Livet, og der var det, jeg udtalte, at har man saa paa Forhaand udeleveret § 32, har man udeleveret den Ret, Folketinget har ifølge denne Paragraf, har man slaet fast et bestemt Antal for dette Tings Medlemmer, har man opgivet Retten til at vokse eller gaaet ind paa at forandre Tallet 16,000 til 20,000, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) talte om, tror jeg, at man vil staa svagere i disse Forhandlinger, og jeg tror, at Folketinget bør gøre, hvad det kan, for at det, naar disse Forhandlinger en Gang komme, kan staa saa stærkt og vel rustet som muligt. Det vilde føre for langt hørt fra den foreliggende Sag, hvis jeg her vilde komme ind paa, hvilke Veje jeg har tænkt mig, man kunde gaa. Jeg tror, at i en vis Henseende har Forliget af 1ste April

vist den rette Vej, idet det har peget paa en midlertidig Finanslov som det, der bør staa som den naturlige Udvej; men jeg finder ganske vist, at den Maade, hvorpaa man har gjort det i April-Forliget, nemlig saaledes, at den er indskrænket til 2 Maaneder og aldeles ikke er optagen som Bestemmelse i Grundloven, gør dette Middel saa svagt og skrøbeligt, at det er et Spindelvæv, der ved den første alvorlige Konflikt vil blive sønderrevet.

Jeg har dermed fremsat de Betænklichkeiten, jeg umægtelig har haft, da jeg saa, at man i Udvalget kom frem med dette Forslag til en Opfordring til Regeringen om at fremsætte Forslag til en Forandring i Grundlovens § 32. Det kunde hos mig ikke andet end vække Betænklichkeit, thi jeg tror ganske vist ikke, at vi i Løbet af denne Samling, altsaa inden April, vilde være i Stand til at føre disse Forhandlinger til Ende, end sige, at føre dem til en lykkelig og for dette Ting heldig Ende i en saa kort Tid og i den Grad med Valget lige for Dje. Det tror jeg ikke paa, og det er derfor, jeg siger, at jeg ikke har nogen overvældende stor Sympati for denne Side af Dagsordenen. Jeg frygter for, at det let vilde føre til en Løsning, der var i alt for nær Slægt med de Løsninger af Stridsspørgsmaal, som vi ere komne ind paa i de sidste 4—5 Aar, og med hvilke jeg ganske vist tror, at der baade her i Tinget og uden for Tinget er ved at vokse en større og større Misfornøjelse op, nemlig denne Underhaandsløsning, som gør, at det i Virkeligheden kun er ganske faa Medlemmer, der komme til at træffe den egentlige Afgørelse af store og for hele Landet betydningsfulde Spørgsmaal.

Naar jeg agter at stemme for den foreslaede Dagsorden, er det derfor mere af Hensyn til det andet Alternativ, fordi dette i Øjeblikket finder min Tilslutning, nemlig at opfordre Regeringen til at forelægge et Forslag, der opfylder Grundlovens § 32, og jeg skal ganske kort — Tiden er jo fremrykket — anføre, hvad der efter min Opfattelse taler til Fordel herfor. Jeg vil da sige, at, skønt jeg, hvis vi stode paa bar Bund, aldeles ikke kunde ønske, at dette Tings Medlemsantal forøgedes, saa stiller Sagen sig jo ganske anderledes, naar man, saaledes som den virkelige Stilling er, ikke staaar paa bar Bund, men med halvanden Menneskealders Udvilling bag sig. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojfen) kom under denne Sags første Behandling frem med en Skildring af mit Standpunkt og min Stilling i denne Sag, og har for søgt sig der paa en, forekommer det mig,